

cinemini
europe

Hoe zorg je voor een betekenisvolle
filmervaring met

UN GIORNO IN BARBAGIA

Een filmeducatief project voor kinderen van 3-6 jaar

Bij Cinemini Europe zien kinderen van 3 tot 6 jaar de mooiste korte films, verrijkt met activiteiten en lesmateriaal. Jonge kinderen staan open voor allerlei soorten kunst. Film is voor vrijwel elk kind een betoverend medium omdat het zowel kijk- als luisterplezier geeft. Kinderen genieten niet alleen van verhalende films en documentaires, maar ook van abstracte en experimentele films die veel ruimte voor verbeelding laten.

Kinderen zien film dagelijks en overal. Hoe kunnen we van het filmkijken een betekenisvolle ervaring maken? Hoe en wat kunnen we kinderen al op heel jonge leeftijd leren over film en media?

Met Cinemini Europe willen we kinderen en opvoeders de kans geven om kennis te maken met de veelzijdige wereld van het bewegende beeld op een fantasierijke en inspirerende manier. In dit project gaat het niet zozeer om kennis: creativiteit, beleven en spelen staan voorop. Natuurlijk hopen we ook dat sommige kinderen hierdoor opgroeien tot echte filmfans!

Cinemini Europe is een Europees project van Das Österreichische Film-museum, Deutsches Filminstitut & Filmmuseum, Eye Filmmuseum, Kinodvor Cinema Ljubljana en Taartrovers, en wordt gesteund door Creative Europe.

Dit materiaal biedt inspiratie voor het
(zelf vorm)geven van creatieve en
betekenisvolle filmlessen.

UN GIORNO IN BARBAGIA Een dag in Barbagia

Regisseur	Vittorio de Seta
Land	Italië
Jaar	1958
Productie	Le Pleiadi
Duur	10 minuten
Beeld	kleur
Geluid	met geluid

Synopsis

Een dag in het leven van een dorpje in Barbagia, Sardinië. Terwijl de mannen schapen hoeden of op straat rondhangen, blijven de vrouwen in het dorp. Ze sprokkelen hout, wassen kleding, kneden deeg, bakken brood en dienen aan het einde van de dag eten op voor hun man wanneer die thuiskomt. En tussendoor zorgen zo ook nog voor de kinderen. Vittorio de Seta kijkt naar de manier waarop deze mensen hun leven leiden zonder drama toe te willen voegen. Alles gaat z'n gangetje, dag in dag uit. De camera probeert ons op een nieuwsgierige, maar ook behoedzame manier een inkijkje te geven in het leven van deze mensen in de jaren vijftig.

Meer over de vorm

Un giorno in Barbagia is een documentaire die het ritme en de sfeer van een bepaalde manier van leven op beeld wil vangen. De enige feitelijke informatie is een tekst aan het begin van de film. Deze laat ons weten dat Barbagia een regio is met veel herders, waardoor het dorpsleven aan de vrouwen wordt toevertrouwd.

In de rest van de film wordt bewust geen voice-over gebruikt. In plaats daarvan laat de film de beelden en geluiden voor zichzelf spreken. Wanneer je beter let op de montage van de film, zie je hoe De Seta een gemeenschap in beeld brengt waarin vrouwen alles draaiende houden. Hij focust niet op één hoofdrolspeler en volgt geen enkele bezigheid van begin tot eind. In plaats daarvan toont hij ze naast elkaar. Elke activiteit is verbonden met een specifiek moment van de dag, van zonsopkomst tot zonsondergang.

De vrouwen zijn het middelpunt van de film, maar de film geeft ook aandacht

aan het landschap. De sfeer wordt versterkt door de prachtige kleuren van het analoge beeldmateriaal en het omgevingsgeluid. Omdat er geen dialoog is, worden de geluiden van de natuur en verschillende bezigheden extra benadrukt.

De filmmaker

Vittorio de Seta werd in 1923 in Palermo, Sicilië, geboren en studeerde architectuur in Rome voordat hij filmregisseur werd. In de jaren 50 regisseerde hij tien documentaires. Later regisseerde hij ook speelfilms, vaak met de nadruk op het landelijke leven in de regio waarin hij opgroeide. In de jaren 60 en 70 was hij lid van een beweging van filmmakers die nieuwe vertelvormen zocht om de wereld om hen heen te verbeelden. Hij overleed op 28 oktober 2011.

Tips voor een bijzondere filmvertoning

Hieronder vind je acht tips over hoe je met deze film aan de slag kunt:

- 1 Bereid de vertoning voor en maak er iets bijzonders van, passend bij de leeftijd van de kinderen. Dit kan in de bioscoop of op school. Ideale setting: een groot scherm, gedimd licht, helder geluid van niet te hoog volume en ruimte om te spelen – eventueel met tafels, tekenpapier, kleurpotloden en zaklampen voor bijvoorbeeld schaduwspel. Tip: hier kun je ook goed de activiteitenkaarten voor inzetten (zie verderop).
- 2 Voer met de kinderen een inleidend gesprek over film en vraag bijvoorbeeld of ze al eens naar de bioscoop zijn geweest. Vertel wat er gaat gebeuren en bespreek (indien de vertoning in de bioscoop plaatsvindt) het bezoek. Neem eventuele huis- of spelregels door.
- 3 Introduceer de film(s) en kijk ze samen.
- 4 Laat de kinderen tijdens en na het kijken vrij reageren op de film. Dat kan op verschillende manieren, bijvoorbeeld door te bewegen, te klappen of door te vertellen wat ze hebben gezien.
- 5 Creëer een veilige omgeving en stimuleer een gesprek. Kijk of je vooral de kinderen aan het woord kan laten. Probeer verbanden te leggen tussen wat ze gezien hebben, overeenkomsten te benadrukken en op verschillen in te gaan (waarom hebben sommige kinderen heel andere dingen gezien dan andere terwijl ze toch allemaal dezelfde film gekeken hebben?).
- 6 Geef de kinderen de tijd om de film(s) te verwerken door vrij te spelen.
- 7 Deel de activiteitenkaarten uit en laat de kinderen hier in groepjes of alleen mee aan de slag gaan.
- 8 Opnieuw kijken: kijk de film(s) nog eens (en nog eens, en nog eens: kinderen zijn, zoals we allemaal weten, gek op herhaling en leren hiervan).

Suggesties voor gesprekken en activiteiten

- 1 Dit is een vrij 'lange' film voor deze leeftijdsgroep, ook vanwege de stijl. Vraag de kinderen daarom simpelweg naar wat ze hebben gezien en laat ze raden waar en wanneer de film is gemaakt. Je kunt ze aan het eind meer vertellen over de context van de film, maar probeer ze vooral te stimuleren om hun

- eigen conclusies te trekken op basis van wat ze hebben ervaren. Vraag ze een beeld, geluid of moment uit de film te noemen dat ze is bijgebleven.
- 2 In de film zie je voornamelijk werkende vrouwen. De mannen zijn amper in beeld. Vraag de kinderen hoe dat bij hen thuis is. Wie doet wat? Wie is er het meeste thuis?
 - 3 Vraag de kinderen om na te denken over welke elementen zij zouden laten zien in een film over hoe het eraan toe gaat bij hun op school. Maak duidelijk dat de beelden voor zich zouden moeten spreken. Er zou geen tekst nodig moeten zijn om uit te leggen wat er gebeurt.

Activiteitenkaarten

Bij elke film van het Cinemini Europe-project zitten twee of meer activiteitenkaarten. De activiteitenkaarten zijn een fantastische manier om de kinderen te herinneren aan wat ze gezien hebben. Op elke kaart staat een opdracht die ze aanspoort om (nog een keer) over de film na te denken en het erover te hebben. Met simpele, speelse activiteiten zoals tekenen, dansen, toneelspelen of vrij fantaseren werken de kinderen aan de ontwikkeling van verschillende competenties, bijvoorbeeld de fijne motoriek, spreek- en luistervaardigheid en sociale en emotionele vaardigheden.

De activiteitenkaarten kunnen na de vertoning in groepjes, individueel, klassikaal of thuis worden gedaan.

Verder kijken

De volgende films uit het Cinemini Europe-project sluiten goed aan op *Un giorno in Barbagia*:

Met *When Cities Fly* (Vliegende stad) kun je dieper ingaan op het idee dat een camera van alles vast kan leggen zonder woorden.

Tér (Het plein) is ook een documentaire die illustreert dat films een weerspiegeling van de tijdsgeest zijn. Welke kleren dragen kinderen, welke spelletjes spelen ze? Hoe zou de film eruitzien als deze vandaag wordt opgenomen? Wat doen kinderen vandaag de dag in een park?

Colofon

Cinemini Europe is een project

en wordt ondersteund door

